

РЕШЕНИЕ

№ 182

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10760** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с[ЕИК], чрез адв. В. срещу Решение от 14.09.2020г., постановено по НАХД №7676 по описа на Софийски районен съд (СРС) за 2019 г., 112-и състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № СО-Р-А-19-26Р-018/23.04.2019г., издадено от Й. Ф. – кмет на Столична община, с което за нарушение на чл. 92, ал.1 от Наредбата за преместваемите обекти, рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (Наредбата) на основание чл. 83 от ЗАНН на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв., като съдът е намалил размера на наложеното наказание на 500 лв.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е неправилно, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че посоченото от АНО нарушение не е установено по безспорен начин, както и че всички необходими документи за вграждането на устройството са представени пред НАГ-СО и са съгласувани и одобрени от компетентната администрация. Излагат се твърдения за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда за отмяна на съдебното решение и НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Столична община /СО/ се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата. Счита, че АНО правилно е приложил материалния и процесуалния закон и е определил санкцията в допустимите граници.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна е установено следното:

На 06.02.2019г. около 19:00 часа била извършена проверка на поставен билборд в [населено място], [улица]. При проверката служителите СО установили, че на място се намира билборд, който бил с рекламна площ от 9 кв.м при размери 3,5 на 2,5 м. Установено било, че собственик на съоръжението било лицето Г. В., на които било издадено разрешение №258/26.06.2014ф. за монтаж и експлоатация на билборда. При проверката станало ясно още, че дружеството [фирма] се ползвало от рекламното съоръжение, като вместо издаденото разрешение за ползване на винилово платно за излагане на рекламно съдържание, наемателят ползвал LED екран, за което няма разрешение по съответния ред. В момента на проверката на LED екрана се излъчвала реклама на „Кока-кола“, за удостоверяването на което обстоятелство били изготвени снимки, приложени по делото.

Констатирайки горните факти, свидетелят П. К. съставил АУАН на [фирма] за извършено нарушение на чл. 92,а л.1 от Наредбата за преместваемите обекти, рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община. Въз основа така съставения АУАН е издадено и процесното НП, с което на дружеството на основание чл. 83 от ЗАНН и чл. 85, ал.2 и чл. 92, ал.1 от Наредбата е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34,а л.1 и ал.3 от ЗАНН. Съдът е достигнал до извод за доказаност на извършеното от касатора нарушение. По отношение на размера на наложеното наказание е приел, че същото е прекомерно и немотивирано, поради което е редуцирал същото до минималното, предвидено в закона.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и постановено при спазване на материалния закон.

Неоснователно е възражение на касатора, че вмененото нарушение не е извършено. По делото безспорно е установено, че касаторът е използвал рекламно тяло от лед екран, което е в противоречие с издаденото разрешение за поставяне. Последното се потвърждава от представените по делото проект и разрешение за ползване. Според разпоредбата на чл.92, ал.1 от Наредбата, се наказва с глоба от 100 до 5 000 лв. за физически лица, съответно с имуществена санкция от 500 до 10 000 лв.

за еднолични търговци и юридически лица, всеки който постави или ползва обект или елемент в противоречие с издаденото разрешение за поставяне. Без съмнение касаторът се явявал адресат на това задължение, в качеството си на лице, което ползва рекламна площ по силата на сключен договор със собственика на имота, по отношение на които е издадено процесното разрешение за поставяне на рекламен елемент.

По отношение размера на определеното наказание, настоящият състав, счита че с оглед липсата на мотиви в процесното НП за налагане на по-висок размер от минимално предвидения в нея, правилно първоинстанционния съд е намалил нейния размер. Не са представени доказателства за нарушения от същия вид, които дружеството е извършило, както и други отегчаващи обстоятелства, водещи за завишаване на размера. Мотивите на първоинстанционния съд, по отношение намаляването на размера, са обосновани и се споделят от настоящия съд.

Настоящата касационна инстанция счита за правилни изводите на СРС, че случаят не може да се определи като маловажен. Нарушението е формално и от обективна страна не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената им опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването им.

С оглед липсата на искане за присъждане на разноски, то такива не следва бъдат присъждане по настоящото производство.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221 от АПК, Административен съд София - град, XVIII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.09.2020г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав по НАХД №7676 по описа на съда за 2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.